

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 98

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Kastlavagnen 99. 29. April 1934. 19F

Min älskade! Här kommer nu äntligen
det tjeckiska brevet. Det är nog vänligast att bekänna
verserna, tänker jag, eller hur?

Nu skall jag förklara sammanhanget. Ett enda
ark brevpapper hade jag och skrev raskt efter
ditt koncept: Korhochates Tränlein! Då slog det mig,
att det inte går an att skriva subart Tränlein, utan
jag måste göra - vad jag från början skulle
ha gjort - nämligen ~~se~~ efter vad människan
hette. Så befanns hon vara eine Wittwe och
till på köpet Baronin. Ingent om era brev-
papper i huset, S. v. S. hemmet, och således
fick brevet avgå tändigt utan det här, som
nu kommer. Verserna tycker jag äro bättre
än de vanliga schablonmässiga, som du brukar få.

Sedan har jag levat på samman-
träden och av dem blivit så frött, att
jag inte försän nu orkar stå mig ner
vid skrivbordet.

I föregår var det en österrisk jurist,
som gjorde reda för de politiska förhållandena
i Europa. Dem känner man ju till genom
tidningarna, men det var ändå litet

mera levande, när framställningen kom
från en person, som levat i häudslämnas
mitt. Borgmästar Lindhagen var ordförande
och uppläste som vanligt som praxis, men
lyckades till sist få en diskussion i gång. Hans
kåpskäst är ju Ost-Asien; han ansåg, att
det är från Kina, som det till sist skall
göras slag i saken. Eljest sades av alla,
att ställningen i världen nu är mycket närmare
krig än före 1914.

I går var det Matts' dag. Det gick smär-
fritt att väja doktor Sahlbom i hennes ställe
och utkora Matts till hedersordförande. Hon för-
klarade gladeligen, att hon längtade att man
få ägna sig åt något "roligt", och detta roliga
var att få skriva förbundets historia, vilket
var minnet lika viktigt som att leda utställningen.

Jag fick det intrycket, att hon nog var
lite för - vad skall jag säga? - fröttkörd.

På programmet stod en rubrik med fetstil
"Fröken Widgren!" ropade ordf., det var Sanna
Lindhagen. - "Nei, jag har ingenting att säga," sade
Matts. - "Ja, men det är ju fröken W., som
var så visig att få detta nummer med och
lovade att ^{inledda} ~~få~~." - Det hade Matts totalt
glömt. Men man måf sig nicht verblüffen lassen.

Och så pratade Matts, pratade om ditt och om datt, och till sist sade ordf.: "Fröken W:n kommer ju från Värmland, har gjort en så intressant resa, kan vi inte få höra något om den?" — Jo, för all del, det kunde hon vist. Om Merika hade hon gott kaffes.

Lunne fann hon inte vara inne i frågan. Men, se det beror så mycket på i vilket sällskap man kommer. Det var ju alldeles kunnigt att få komma i Selma Lagerlöfs bit omvärld av det stora Värmland.

I Bofors var det så sorgligt att tänka på all krigsmateriel, som där tillverkades. Hon skulle verka till för en förening, som lämnar hjälp åt sådana arbetare, som vilja lämna Bofors och ägna sig åt fredlig fabrikation, att ge sådana understöd, till de fått annan anställning. (Jag minns, att du en gång fick en skrivelse från stiftaren, en kyrkohand Västerås.)

Ja, Matts hade också verkat för spridande av fredslitteratur till de vämpeliga. Tycker du det är rätt? Är det klokt?

Emellertid hade Matts haft ett härligt hos Hellberg i Karlstad och diskuterat

Wg: m försig mig i skänken mer på en gång. Men
 besij och frist med Maggan och fru Hg. —

Före mig och Anna Holmquist hade hon
 ingenting annat märkligt från Mårbacka
 att berätta än om den bruna hönan,
 som gjorde vad de övriga voro för förmäme
 till, nämligen värpte! Hon var så itänd
 av beundran, att det sprutade om henne.

Ärenså i Värmland, tyckte du inte det var
 vackert och stämningfullt, att när den där
 överingenjör Jansson jordfästes, akten både
 inleddes och avslutades med "Värmland
 du sköna", spelad av en stråkkvartett?

Jag kände ju inte honom, men han bodde
 alldeles om hörnet här, och jungfruarna voro så
 högteligen intresserade av det ståtliga besyretaget.

Nu får du en sådan där avlöningsdag igen.
 Jag hoppas, att du dikterar en mängd brev
 för Rosa deseförinnan, så att jag får litet att
 göra. Nu har jag både papper och kverv.

Jag är så nyfiken på vad frk. Coget säger
 om din vägran. — Tycker du inte det blir tomt, att
 alla dessa kronprinsliga resa bort? Det blir bara
 kungen och överhovmästarinnans kvar. Tro du
 inte hon var med och såg Shaws jajas! Kungen var
 också där, det var väl därför hennes plikt att vara med.

Wg: m försig mig i skänken mer på en gång. Men
 kätterskungen i den
 Wg: m